

რევმა მოქმედებამ უსწრო მეორეს ამისთვის ვუწოდებ პირველ წინავე წარსული- plus quam perfectum) ; შედგება ჩემი გრამატიკა რამდენიმე წელიწადი ადრე დატვირთვით (დრო სრული). რომელი შეუძლებელი კაცი დატვირთვით, რომ პირველი უთუოდ არის მხარდებელი. ხოლო მეორე-სათუოდ, თუცა ფორმა ერთი-და-ერთი; მესამე მაგალითი არის: „ივანეს-რეალური საკვირველი სახანა გუგუშა“ (ქვე-ოვე ფორმა, მაგრამ ვნებობდა). ამ ნაირად, ერთი-და-იგივე ფორმა ქართულ ენაში სხვა-და-სხვა აზრს აღნიშნავს. პირველ შემთხვევაში პედაგოგმა წიგნი თვითონ გაწავს; მეორე შემთხვევაში პედაგოგს ივანეს წიგნი არ გაუშლია, მეორე უსწრე გუგუშა (თუბილი), ხოლო მესამე შემთხვევაში წიგნი თვითონ გაწავს ივანეს-წიგნი. ჩემს კრიტიკოსს სიმართლე რომ სწეურობოდას და არა ჩემი „მეცადონება“ „ნუთუ გაუჭირებოდა ამის გაგება, რამდენიმე სტრიქონის ჩაუთხრა? მაგრამ აი იმისთანა მაგალითებიც, სადაც კრიტიკოსს განვებ თვლი დაუბუკებს ცხადად დაწერილის წიგნი და ცილისწამებით უშეძლებს დაუშტყვევია ჩემთვის, მალაღებელსა: „კიდევ რამდენ გვირგვინს გვარდებოდა წინადადება, რომლის არსებობას ბნინი უარდებია არც კი გულისხმობს. შოალოდ ერთი ასრთო წინადადება სტაგნა ატონს, რომელიც მე-38 გვერდზე მოკავს“.

ახლა გადავალთ 37—38 გვერდს ჩვენის გრამატიკისა და ილიკოიხზე, რომ ერთი მაგალითი არ არის მოყვანილი, არამედ ითხოვს, და ან რომელი ლოგიკის კანონით დასვეს კრიტიკოსმა, რომ თუნდაც ერთი მაგალითის მტკიც არ გვეჩვენებინა, ეს ვითომ იმას აღნიშნავდეს, რომ მე „შოლოდ ერთად ასრთო წინადადება მკოდნოდეს!“ თუცა ითხოვს მაგალითი მოვიყვანო ჩვენ, მაგრამ მთელი დასვენა დაუფრთხობს, რადგან ცხადია ყველაფერს (ვისაც სიმართლე სწეურობა და არა სხვის დატყობნა თავისი გამოჩენა), თუ რა უნდა გვეთქვას? თუ ერთი წინადადებაში მოკტული რამდენიმე ერთგვარი (ერთი ერთი კითხვით მიმდებელი) დანატყობნა ანუ განმარტებითი სიტყვები... (აქ ეწინაა წიგნის, ოთხი მა-

გალითი და ზევე წიგნი). ამ გვინა წინადადება შეიძლება მივიღოთ როგორც ერთი, გაუჭირებელი მრავალთა მარტოვანად, რომელითაც შესლება; მაგ. უკანასკნელი წინადადება გაერთიებული შემდგომი წინადადებათაგან... (ჩვენ ნახევრები, რამდენ წინადადებათაგან შესლება). აქ უნდა ცხადია, მაგრამ, რას იზამთ, თუკი კაცს არ უნდა ადვილად დასანახი დაინახოს.

აგრეთვე კრიტიკოსი გვარწმუნებს, ვითომ მე უნდა ვაჩვენებოდა წინადადებას გარეგნობის სამაჩქოა წინადადებათაგან. ესთა გადაწმულს ჩვენს შრომაში, რომელიც მას ვითომ კრიტიკულად გავსინჯავს და შედის ძველ-და-ახალ გრამატიკისთვის შედარებინოს და ილიკოიხზე (გვ. 36, 37, 38, 39 და 123) ვრცელი ჩვენი, დიდი თავისებური, მაგრამ გააღწეულბული და სწორი აზრი და დაწმუნდებობა, რომ ჩვენ დამატებით სიტყვებს და წინადადებას ვუწოდებთ იმ სიტყვებს, გინა წინადადებათა, რომელნიც მხარდავენ შესწინოს, ხოლო დამატებითაა წინადადებათა შორის ვარჩევთ „დამატებითაა გარეგნობითა...“, რომელიც იქნებოდა, როგორც გარეგნობითა სიტყვებია; ხუთის სახისანი: წინადადებათა გარეგნობითანი: ადგილობრივი, სამაჩქოა, სამაჩინა, დროისანი და სტ. მოქმედებისანი“ (მერე ვრცელ მაგალითები). დავიჯერო, კრიტიკოსი ამ 35—39 გვ. ვერ შენიშნავდა, რომ განვებ არ დაუბუკნა თვლი?

მაგრამ ყველაზე უფრო ცხადად კრიტიკოსის მიერ განზრახვითი თვის დასუქვა იმაში გამოიხატება, რომ ჩვენს გრამატიკაში, შემდგომ კრიტიკულის გარჩევისა და ძველ-და-ახალ გრამატიკათა შეწინებ. შეედრებისა, ვერც ერთი ახალი აზრი, ვერც ერთი ღირსება ვერ შეუწინებავს, გარდა სხვის აზრების გადაზინჯებისა და სხვების შემქდარ აზრების განმეორებისა. რომ კრიტიკოსმა აქ გარდასმულად და უგარდასმულად შემძლიდა, ამის დამატებება სულ ადვილია. იღეთ როგორც გინდათ, ძველი თუ ახალი, გრამატიკა, შეუწინებ ჩვენს შრომას და ყველგან ექვს გარეშად დაწმუნდებით, რომ თითქმის მთელი ჩვენი გრამატიკა (გარდა საზოგადო მიმოხილვითა და ისიც არა სრულიად) ახალს ცნო-

ვის ნაპტიონადი გააკლია კარგა შორს მეფის სატახტო ქალაქს და გაიყვანა ნაპირას, შშრალზე.

— წაიღე, ესთა თავს უშველო, უფრო და მისხა კულიდამ: წაიღე და იმას მიიწე ნუ დასტანჯავ, ვინა ჩემი მოადიდებე გაყავსო.

— თუ შენ ვი გენაცვალე, ჩემო მებრათ, ეუბნებოდა სოლომანი: განა თავი უნდა დანახებო, შენ ხომ ჩემი ხარ, ღმრის გფიცვები, იმდენს საბალებს, წინად რომ გვიდებდი, ესთა ზე შენ აღარ ავტლები.

— ზოი შე უნაშუსო, შენა, კიდევ სააღლის, შენის ზიდისთვის მიფთხილდებო, უპასუხა ვირმა გულმოსულმა და მიაფურთხა სახეში სველი ძლიერად, რომ სოლომანი უგრძნობლად დატო მიწავს. თითონ-კი გაპატრებულა ისევ ტყისკენ.

მევე და მისი ნახი-ვეზირი დიდად გაკვირვებულნი დარჩნენ მეფის ტყვის საქცილობით.

მაშინვე კაცები აფრინეს, რათა

ბეის იძლევა, ახალ დასკვნებს შეიცავს, სრულად და მტკიცედ დამატებულს საგრამატიკო კანონებს გვიჩვენებს. თუ თითო-ორიოლა აზრები აქე-იქი და შორი-შორი „შეუცხებ-შორებლად და დაუშტყვევებლად გამოთქმული იყო ზოგიერთი კითხვების შესახებ, ჩვენს გრამატიკაში იგინი გვევანრებულნი და დამტკიცებულნი დამკვირვებულნი დაგვხვდებოდა. ნუთუ მთელს წიგნში, რომელშიც ახალი აზრები გვების არ მოიპოვებოდა იმდენად 25—30 გვერდის მანძილზე, კრიტიკანი ვერ შენიშნავდა წიგნის მტკიცედებას მანქც ღირსებას, თუ რომ განვებ არ დაუბუკნის თავი? ერთი გვიჩვენოს კრიტიკოსმა, სახელდობრ რა ვადმოგვიწერია ჩვენ შვიდ (თუ გინდათ, შეიღას) გრამატიკაში, რომელიც მას (ვითომ?) „შეუსწავლია და ჩვენ შრომასთან შეუსწორებია“.

ჩვენს კრიტიკოსს რომ არც ჩვენი შრომა წაუკითხავს და არც სხვა ძველი და ახალი გრამატიკები, ამას თვითონვე ელადებს, რომელსაც გვედავრებს, რომ ვითომ ჩვენ არ თუ ვერ ავცნისნას დახლოებული კანონები ჩვენის ენისა, როგორც ძველ გრამატიკისგან ვერ აუხსნიათ, არამედ რაც გარჩეულ-გამოკლებული იყო, ისიც (ვითომ?) გადაგვმხინჯებინოს და ავეგროს. იგი ბრძანებს: „ქს, სადაც ვევე და ვამატე იკოსებში ერთობლივ ხუთს დროსა სთვლიდენ (ხეზინათ, ცხარულად; აწყუა, მთავალი, ქმნილი უსრული, ქმნილი სრული და ქმნილი უსრული, ჩვენს ავტორმა ექვსი იკოსა... და თავის მიერ ახლად თხზულს დროს უწოდა „წარსული““.

და ქსუაფილიცს ჩვენის გასულულბებითა, თავ-მოწინებით გაიხსნა-გამოიხსნა შემეხვევის წინ.

ესთა ვამოთუ, ბატონო, ის მივიღებედა-თუ-ახლა გრამატიკაში, რომელითაც თქვენ (ვითომ?) შეგისწორებოდა ჩვენი შრომა და პნახავთ, რომ ჩვენგან ახლად თხზული დრო ყველა ძველ და ახალ გრამატიკისგან აქეთ, გარდა ორიოდენისა, იღეთ თვით აწტრან კათალიკოსის გრამატიკა აწ 49—52. ამ ორიოდ-და-ცამეტის პარაგრაფების გრძელს მანძილზე ყოველგან იპოვება ექვსი დრო და იმით-ნი უსრულესა დროცა, რომელსაც ჩვენ ვუწოდებთ წინარე წარსული, როგორც აფხნებით გრამატიკაშიც და ამწერილობითა ზემოდ. იღეთ, თუნდ,

მიპოლოდნენ მდინარეს და გველი დაწერილებოთ, რას იზამდა ან „სტენი“? ან მისი კულზე მომბული მგვირგ.

მივიღებთ, იპოვებთ კაცის უგრძნობლად მდებარე, ხოლო მეფის მერას-კი კვალიც ვერ მოუკვლიეს.

როგორც იყო, გონს მოიყვანეს, მოასულიერეს ძველი ვირის პატრონი სოლომანი და მოიყვანეს მეფისთან. სოლომანს გაზოგვი ვირის ნაფურთხობი დაუწეულდა, ისე რომ სახარელ მუნდ გადამქვა. მევემ ყველაფერი დაწერილებით გამოაქიხნა ვირის პატრონი და იმანაც, ღვთისა წინაშე, დამწერილებით უამბო ვირის და თავის ამბავი. აუხსნა, რისთვისაც იწერდა პირვეარს, როცა მეფის ცხენს კულზე აბამდნენ, და განმარტა, რომ ვირმა მომადურთხა და ეს ფურთხი საშინელ წყულად გადამქვა მთელს პირისხეულო. მევემ განვიფრდა. ეს წყულული სოლომანს მთელს სიკოცხლემ წყულად დაპარა: ვერა

დავით ბატონიშვილის იონა ხელაშვილის, ვაიოხისა. ი. ჩხინოვის, სოლომონდოდვეს (გვ. 24—50), დიდი ნიჭიერის და განათლებულის კაცის ი. ქარაფელიანის და სხვა გრამატიკები: ყოველგან იპოვით იმავე ექვსი დროს.

ბატონებო, თქვენ არ დაიჯერებთ, ან რა დასაჯერებელია, რომ კრიტიკოსი თვით ის ა. ცაგარის შრომაც არ წაუკითხავს, რომელიც ვითომ მას შეუსწავლია ამაში ეხლავე დაგარწმუნებთ: ვამოთუ კრიტიკოსის მიერვე ნახევრად წიგნი ა. ცაგარისა: **О грамматической литературе грузинского языка**, და სწორედ იმავე გვერდზე, რომელიც კრიტიკოსს ამოუწერია ჩვენსა და ვასუსტებელად, ზედ იმავე ამოწერილობის წერეთა:

У Гаюва главныхъ времяй три: настоящее, прошедшее и будущее и *кромѣ того еще три прошедшихъ времени.*

სამი და სამი ხომ ექვსია. ამას რადი იანგარიშები უნდა, მაგრამ კრიტიკოსი ანგარიშში დაიჭრება. გადაფურცლები იმავე წიგნის გვ. 38 (გარევე 44, 53 და სხვ.) და წიტიკებით:

Паревичъ Давидъ времяе допускаеть: 4 прошедшихъ, одно настоящее и одно будущее.

ესეც ხომ ექვსი გამოვიდა და არა ხუთი. ჩვენი კრიტიკოსი-კი მამკურად ამბობს: ქართულის გრამატიკის მწერალითა აღიარებს, დამტკიცებს, დასაბუთებს, ხუთი დრო არისო; ბნინი უარდნა-კი გაიხსნას: შევეტყვო ვითომ მევეტყვებ დრო თვითონ შეთხზა“ და (საწყალს!) ჭიანახ, ახალი დრო გამოვიყო. ესეც ხომ ცილის წამებაა; მე არსად მითქვამს, ვითომ მევეტყვებ დრო აღმომჩინოს, მაგრამ კრიტიკოსი ძალად მითქვევინებს, რაც მას პნახება.

თ. ვარდანი (შეგადე იქნება)

უცხოეთი

სამხრია. დასავლეთ ევროპის განვითარება და ექვსი ძლიერ ბრუნვა სწერს სერბიაში მომხდარ რევოლუციის შესახებ. აი როგორ მოხდა სერბიაში ეს ამბავი. მევე ილქესან-

ქემბა, ვერა წამალმა ვერ უშველა. მევემ შეიწყალა მევირს, რადგან ეს „სასწაული“ მის თავზე მოხდა, და თვითონ-კი მიწვივა ყველა მწიგნობარნი, მოკვნი და ბრძენნი, რათა გამოეცხათ, ეს ამბავი რას მოასწავებდა: ასახსნელი იყო შემდეგი სათითები:

1, როგორ მოხდა რომ ვირი, პატრონისგან მოძღულებული, შუა ზაითარში, შუა მინდარში თავ-განებებული, ვალდრჩათ შეუტყუელი მტლებს და ირგებს ჩაუვარდათ ხელში.

2, რამ შეინახა ზაითარში, რომ სიცივე არ მოკლა და ან როგორ გაჰყვა ირგებს თან.

3, რამ მისცა ვირს ძალ-ღონე და რამ დაამსგავსა ირგებს, გარეულს რაშს, და რამ მოუხატა ტანი.

4, როგორ მოხდა, რომ ვირი ცხენად მოეყვანათ, მაგრამ თვით მევე-კი ვერ შეატყა, თუ ის შინაური ვირი იყო, ვაგარულბული.

5, რად შეიწყნარა ვირმა თვისი ბატონი და არ დალიჯა, რადგან

დრეს სასახლეში ვანში იყო, რომელსაც მიპატრონებული იყვნენ რევრტები და მინსტრები. ვანშის გათავების დროს უცებ წამალმა მევე და შემდგომის სიტყვებით მიპარა: თა რევრტებისა და მინსტრების: „ბატონებო, თქვენ ჩემის მამის ნომბ ვერ გამოართლეთ; პარიკით ისე გამოეწვიეთ საქმე, რომ ჩვენს კონსტიტუციის დიდი შიში მოულოდა. ამიტომ მე იძულებულ ვარ, რამდენისამე პატრონის დახმარებით, თითონ მოვიკონო ხელი სახელმწიფოს მართვა-გამგეობას. ამაზედ რისტიკმა უპასუხა: ევე ძლიერ საშიში საქმეა“. მეორე რევრტები ბულომარკოვიჩმა უფრო მეტად უპასუხა მევეს და ხმალებელად, ზედ იმავე ამოწერილობის წერეთა: „აღუტანტმა რევოლუციონ დამუშნა ბელნიარკოვის და უფხრა: აწებთ არ გადმოდგათო! ამავე დროს ვაიოა მეორე ოთახის კარი, შემოვიღეთ მილორადოვიჩი და ადგილობრივ ჯარის აფიცრები და მევეს გამარჯვება მიულოცეს. რევრტები შეიპყრეს და ახალ სასახლეში წაიყვანეს. ამ დროისთვის უკვე მზად იყო მეფის პროკლამაცია, რომ ბერალდის მიერ ამოჩრებული პრევეტები სერბიის სატახტო ქალაქის იმ საღმრთო თეატრში იყო. უცებ თეატრში პოლიცია განდა და პრევეტები დააპტირეს. დილით ოფიციალურ განუთვნი დამებუდა პროკლამაცია. მევემ გამოაცხადა, რევრტების, მინსტრების და სუფშინა დავიხოვე და ახალი არჩევნები უნდა მოხდესო. ქალაქის ტყვეები უკვე მზად იყო პარაზენები და ჯარს მამანები ჰქოლოდა, თუ ქალაქში უწესოება მოხდა, ხალხს ესროლიდა, ერთ-ორ ალგას მართლა მოხდა არეულობა, მაგრამ პოლიციამ ხალხი ძლიერ ადვილად დაამშვიდა. საღმრთო მთელი ქალაქი ვაზირადდებულ იყო. მევეს განზრახვა აქვს, როცა სატახტო ქალაქში სრული მშვიდობიანობა დამყარდება, მთელი სერბია შემოიპაროს“.

— „Koelnische zeitung“-ი ამბობს, რომ სერბიის რევოლუციის არ მოხდებოდა ისე, თუ ამ საქმეში ჯრ გარეულოცენენ უკნა და გარეშე მრვევლი და კიბილის-მყოფელნი ახალგაზდა მეფის: ალექსანდრისო. ვინც იცის სერბიის საქმეები, ისინი

ნაც მისგან მევირ ნაწყენობა მოაგონდებოდა.

6, რად ვალდებულ ვირის ფურთხი მიუარჩენელ წყულად.

შემოკრებენ ყოველ მხარედამ კაც-ნი ბრძენნი და შეწინებნი; იძიეს, იკვლიეს საქმე, მაგრამ ვერაფერი გამოიკვლიეს ვერც თავი უპოვეს, ვერც ბოლო, სიადამ მოხდა ასეთი სოკრეველი საქმე. ბოლოს დაასვენეს, რომ ეს ამბავი ქვეყნის დასახრულს მოასწავებდა, დღე-ღამე წარღვნა მოგვა.

ამცნეს ეს ამბავი მთელს ქვეყანას და იმასთან ერთად დიდის გულის ტკივილით მოგლოდნენ ქვეყნის წარღვნა-წყალცხს, მაგრამ ისე დაბერდნენ და დახოცნენ, რომ არცა წარღვნა მოხდა, არცა ვადრღვნადღეს აქამოდღე, ისე რომ ამ ამბავმა ჩვენამდის ცხოვლად მოაღწია.

ვაი-შეშველა.

ამტიკებენ, რომ მილანი ძლიერ ცნობდა სამეფო საქმეებში და რა-ცა ვიგო რადიკალიზაციის რაღაცა აპრობა, მიეზრო ან დას, რაათ მისის შემწეობით გვირგვინი არ და-საგროვდა მის შვილსაო, თითონ მი-ლანი-კი უარ ჰყოფს, მე არაფერ შუაში არა ვარო. ყმაწვილმა მეფემ, რა-კი შეატო, რომ რევოლუციისა აპირებენ რეგენტები და ლიბერალე-ბი, რომელთაც რადიკლების გათა-სხირება უნდათო, თეთი მოახდინა რე-ვოლუციისაო. ისეთი ამბავი, რომ ხელმწიფის თეთი მიემართოს რევო-ლიუციისთვის თავის ერის დასაცე-ლად მმართველთა და მინისტრთაგან, პირველი მავალითა თითქმის ისტა-რიაშიო, ამის გარდა, არ უნდა და-ვივიწყოთ, რომ რეგენტი რიტორი დაუხლოვდა ამას წინაღ ავსტრიისა და გერმანიის, მიზან როდესაც მეფე ალექსანდრე ზედმსკლილობდა, რუ-სეთთან ჰქონდა კარგი ურთიერთობა და მეგობრობაო. საზღვარ გარედ ბევრი დარწმუნებული, რომ ამ რე-ვოლუციისაში მტერიდ მოხაწილთა და არ მიიღო დოკრმატი, მეფის აღმ-ზრდელსა, რომელიც თანმხლები იყო სახელმწიფო სამკოის და ესხო მთავარ-მინისტრად დაინიშნა. ათის დღის წინად რევოლუციამდელ ეპი-კორი ვენაში ყოფილა. მეფე იქიდან წასულა არა პარიზსა, ან ტრიესტს, არამედ მილანთან, იმისთან მოსლა-პარაკებულად. ავსტრიის პოლიტიკო-სათა-შორის იმასაც ამბობენ, რომ რევოლუციისა მომხდებულ იქნა მი-ლანისა და მატალიის მეკადინეობი-თაო.

სურვებ, თქვენ რომ ცხენი მოგზავნო, 90 მანათად გაეყოფ. გაფრთხილებთ, რომ როცა ცხენი გაემოძრაება, გა-დევი მოგზავნაო ცხენსა. ესა-ცა გთხოვთ მისთან გამომავალსაო. ძლიერ მიჭარს.

— ჰარაყის ცნობილი მკერფადა ჭა-ღების გაბებისა ზანი ფელაქსი ძლიერ წინააღმდეგობა თოქურ სახარდების სმარე-ბასსა. ადრევე წესს მღაზავს და სა-ხელმწიფოს გაგაქმებ, ადრევე სრულად სედა ავადებ გაბების კერავს, ადრევე სახარდებს შემოვიღებო, უთქვამს მის ფელაქსს Figaro ს ერთ თანამშრომე-ლისთვის. სახარდების შემოღება სრუ-ლად მოუხერხებულა საქმეო, რადგანაც ჭაღებს სრულდებიან არ უსდებთ სახარდა-ნი გაბებო, ურთმანება ამ გამოსწავლს მკერფას ჭაღების გაბებასსა.

რის, შესაძნევი ნიშანი მშვიდო-ბიანობის და პატივის ცემაა რუსე-რის სახელმწიფო მოღვაწის მიმარ-თო. ავადმყოფობის გამო სტას-სე-კრეტარი გირი თვითონ არავისთან არა ყოფილა სადარბაზოდ, ხლოო ცველა სხვა ელჩნი და დესპანი მივი-დნენ მათთან და დელტოვებს სადარ-ბაზო ბარათები. მინისტრი იყო მხო-ლოდ გუმნი საღამოს თავად ლობა-ნოვ-როსტოვისთან, რომელმაც მის პატივსაცემლად სადილი გამართა.

ლონდონი. ლონდონის ლორდ მერთან მივიდა დღეს ურის მომხრე ასი ირლანდიელი დეპუტატი და უ-რულდინგს ადრესტი, ირლანდის ავ-ტონომიის წინააღმდეგ მამართული, დეპუტაციის ორატორმა ულიამ ევარტმა მიიტკია ყურადღება იმ გა-რემოების, რომ ულსტერის ლოია-ლისტები ძალით ეწინააღმდეგები-ან სუბორინენტულ ავტონომიასო. ლორდ მერთმა თანავტონობა გამოუ-ხადა დეპუტაციას, ხლოო ურჩია, ძალიდობას ნუ მიმართავთო.

სეტერურების ბირეა, 13 აპრილი.

სახელი	მან. გ.	მან. გ.	მან. გ.
სერ-მანათიანი ოქო	7183	767	—
ტამარის ვერხლი	153	154	—
მანუილი ვერხლი	—	116	—
5/0 პარკების შან-კის სენის მომცემი ბილი	242 1/2	—	—
შორის	220 1/2	—	—
4/0 მესამე სენისა	99 3/4	—	—
საქონლიყო თავდა-ბა-ნაურის ბანკის მომ-ცემი ფურცელი	—	—	195 1/2
გრაფინოს ფურცელი ტულისის ბანკისა	—	102	—
5/0	—	100 1/2	—
ქუთაისის ბანკის 6/0	—	102	—
5/0	—	100 1/2	—
5/0 ობლიგაც. ტუი-ლისის ქალაქის საკრე-დიტო საზოგადოებისა	99 1/2	—	—

წერილი რადიკლის მიმართ.

ნება გვაბოძეთ თქვენს განხილვის სა-შუალებით უკეთადაცხი მადლობა გა-მოუცხადო ჩემს რწმუნებულ სკოლის მოწოდებას სახელათ ზ-სთ თ. ანტონ ლოთოქიანისა და სხრდა სვიძინის მეს ანდლუბაქს. პირველმა შემოსწა-რა სუთი მხეთა, სილაო მეორემ კე-რეთა ყაწყაიღებს ამ წდას სასუქაილო ქურხალი „

ნავაობის სკოლის მასწავლებელი სოლომონ ანდლუბაქ.

დეკემბა

13 აპრილი

პეტერბურგი. გამოცხადებულია წესდებანი შესახებ იმისა, თუ რა სა-შუ-ალებანი უნდა იქმნას მიღებული იმ-პერიის დასავლეთ საზღვარზედ, რომ სხვა და სხვა გადამდები სენი არ გაღ-მოვიდეს რუსეთში.

ვირჟ. ვიქს. ს შუტტვიო, რომ სანდგეოო კომისია შემდგარა, რომე-ლიც ამ მოკლე ხანში გაემგზავრება ეკატერინბურგს და უნდა გამოკვი-ლიოს, როგორ იქმნება ვაყვანილი ეკატერინბურგის რეინის გზის შტო.

გელსინგფორსი. აქურ სიერო ბანკის დირექტორად ნამყოფს ლინ-დროტს ვარდუფეიტეს: ვადაიხა-დოს ერთი სამად უკანონოდ მითვი-სებელი 93.347 მარკ და აგრედვი ის ხარჯი, რომელიც ბანკს მოუვიდა ლინდროტის დაბატმრებისა და ოდე-სიდგან გელსინგფორსში ვაგზავნაზე.

რომი. დღეს, მარის მინდორზედ, შეფემა, იმპერატორმა ვილჰელმმა და დიდმა მთავარმა ვოლდიმირ ალექსან-დრეს მემ ჯარები დათავლიერეს. აქვე პრინციდებოდნენ დედოფალი, იმ-პერატრიცა, დიდი მთავრინა მარია პავლე ასული და სხვა პრინციები. მეფე-დედოფალს ხალხი ყველგან იტოცებოთ ეგებებოდა.

30ნა. იმპერატორი მიბრძანდა სა-ღარბაზოდ სტას-სეკრეტარ გირს-თან და 20 წამს დაბყო. უმეტესი ნაწილი ვაჭრებისა ამბობს, რომ ეს ვარემოება საბუთია მეგობრობის ავსტრი-ვენგრისა და რუსეთს შო-

განცხადება

ტელივის ქალაქის გამკეობა ამით აცხადებს საყოველთაოდ, რომ მის კანცელირიაში 14 აპრილიდამ ყოველ დღე შეიძლება მიღება დამა-ტებითის საარჩევნო სებისა 1893 — 1897 წწ. ხმონების ამომრჩეველთა ტელივისში.

„სიჭაბუკის ცოლას“

ფრიად ვარც და გამოსყენებლი წიგნი იმითვის, ვინც დაწველებული და დაავადებული ოხონიზითა და თა-ე-შეგებულის ცხოვრებით.

თხზ. დ-რის ლორანსისა.

რუსულად გამოცემული დ-რ გ-ლის მიერ.

ფასი ერთი მანათი.

ამ სასარგებლო წიგნი ზეერი სა-შუალებაა დასავლელი ზემოსე-ნებულ მანკის შეღებვისა და სხვა და დასწავლებულის დახმოს და ლი-ნის დონეზედ დასაყენებლად.

წიგნი სხვა-დასრულია მისიკის საყვარლო კომიტეტის მიერ.

საყოფი იმყოფება ოტტო ასპერ-გერთან ლაიპციგს Otto Asperger Leipzig (საქსონის). უცო-შეგებლი წიგნის ვაგზავნის ფასი აღიან.

საერთაერთო დაზღვევის საზო-გადოება ჭირბახულისა სევევი-სეგან

საზოგადოების მმართველობა პატივისცემით აუწყებს **30ნანხმე-ბა, ხანილიანის ვადებისა, თამაჰაქოსა, სვიონსა, და ბაზის** ნათესობის პატრონთ, რომ საზოგადოებასთან არსდება **ცალ-ქა ბანქოშილვა** ყოველ შემოსხნებულის **სეტყვისაგან დაზღვევისათვის.** ვისაც სურს ჩაეწეროს საზოგადოების წევ-რად, რათა აღნიშნულ ჭონების, დაზღვევის ნება ჰქონდეს იტყვიასაგან უნდა მიმართოს საზოგადოების სააგენტოს, რომელიც იმყოფება ვე-ლიამინოვის ქუჩაზედ, ყივანისეულ სანოტარიუსო კანტარის ზემოდ. დათა დღის 9-მად ნაშუადღევის 2 საათამდე.

(50—20) წამოსადაგებულა კაჯასიათისა დ. ქ. თუთაეო

„ТОВАРИШЕСТВО ПРОМЫШЛЕННИКОВ САРПИННЫХ ИЗДЕЛИЙ“

золотая медаль сарпинка—платки золотая медаль сарпинка бриссель

1892 г. сарпинка рельеф—чесунча сарпинка 1892 г.

Ручного ткачества, собственной выработки. Продажа цып-штутками и аршинами—пересылка во всё мьста Российской Империи за-границу. Образцы, въ изыномъ „Альбомъ“, высылаются съ Дека-бря мьсяца 1892 г. за 42 коп. почтовыми марками. Перешлю про-сьбы вести на русскомъ языкъ.

Золотая медаль А Д Р Е С Б: САРАТОВЪ—Това- Золотая медаль Лондонъ 1892 г. ршество Сарпинокъ. Бриссель 1891 г.

„ნების პარკი“ „ლუბანი“ „ნების კაპრიზი“ „ნების კაპრიზი“ „ნების კაპრიზი“

„მაქს“ „დექსი“ ახალი ამბავი „მაქს“ სან. ლადგე.

სეტყენიო და სხინიო დაბორატორისა.

„პარნი 6030ს“ ვასყებელს იარაღს მრავლი კარგი ღირსება აქეს და დამზადებული ქ. ჩიკაგოს გამოფენისათვის.

საწყობები: С.-ПЕТЕРБУРГЪ, площадь Александринскаго театра, 9.

Москва, Никольская, д. Шереметьева.

Варшава, Новый Светъ, 37, და საუფეთხო რუსეთის მაღაზიებში.

(50—3)

VERITABLE BENEDICTINE

(ნამდვილი ღვინო ბენედიქტისა)

Fécamp-ის საბატონი (საფრანგეთში)

საუცხოო, ღვინოს მამონტირებელი, საქმლის მონე-ლების ხელ-შემწყობი და მადის აღმძვრელი.

ქვედაზედ საუკეთესო ღვინოა შორის

VERITABLE LIQUEUR BENEDICTINE Marquis déposés en France et à l'Étranger

სოველდის მოთხოვეთ, რომ ოთხ-კუთხე იარლიგი ჰქონდეს დეკრული მათის ქვემოდგს, უფროსს დირექტორს მიერ შეღ-მოწერილი.

ი. ში დემა საუყვეთხო ვასტრონიის მაღ-აზიებში და ყოველ ქალაქის უმთავრეს ღვინის საწყობებში.

კ. რ ა ლ ლ ე დ ე ო მ ა.

მის უდიდებულესობის ხელმწიფე იმპერატორის კარის იჯარადარნი.

აკონურ სპონ

ეშუსე

მხოლოდ ჩვენ შევიძლიან ამ საწნის გეობა, პრივილეგია გამოცხადებულია № 1026-ით.

ისილება ყველა რუსეთის ქალაქებში.